

AUGUSTVS.
SIVE: IN HONOREM MAGNI
ILLIVS AVGVSTI, SAXONIAE
DVCIS, PRINCIPISQ̃ ELECTO.

ris, & Archimarschalli,

Pars prima Carminum

à
MICHAELE HASLOBIO BERL. M.
Publico in Academia Marchica Poëseos Professore
Scriptorum & editorum

FRANCOFORDIAE AD VIADRVN,
ANNO, M. D. LXXVII

AD AMICOS
SVOS.

ME vatem lepidissimum vocatis
Ipsi melle recente dulciores,
Suaues, vnanimis mei sodales.
At vos parcite sic vocare, quando
Isto nomine nil laboro dignum.
Si quicq̃ tamen est leporis illis
Quæ nos carmina fingimus, labores
Duros inter, & anxias querelas,
AVGVSTI parit hoc Ducis venustas.

M. H. B.

POTENTISSIMO
FELICISSIMOQUE ET
LAVDATISSIMO PRINCIPI, AC DO-
MINO, DN. AVGVSTO, DVCI SAXONIAE,
S. Romani Imperij Electori, & Archimarschallo,
Landtgrauio Thuringia, Marchioni Mis-
nia, & Burggrauio Magdeburgensi,
Domino suo clementissimo

S. D.

Veris aduentu tibi soluet aurum
Soluet argentum generosa tellus:
Et modis multis tibi grata, iussis
Debita, fient.

Arte sed mira Ducis æmulatus
Alter Heroam faciem tabellis
Illitis auro dabit, & colorum
Iunget honorem.

At tuas, Princeps, tibi dono laudes
Candidè pietas numeris tenellis,
Nam quis, vt virtus tua promeretur
Digna pararet?

Siue miremur genus, aut vigorem
Mentis, exurgis, velut alta Laurus,
Laurus hortorum decus, & leuamen
Dulce sub æstu.

A 2.

Te

Te **DEVS** magnam celebremq; finxit
Partibus cunctis. Tibi non abessent
Corporis vires: neq; larga Sortis
Munera desunt.

Quis prior factis, ubi cernit vrbes
Teutonas Arctos? tibi multa debent
Iussa de cælo data, quæ sub astris
Corda reponent.

Per tuas vrbes sua iura caris
Ciuibus dictat Themis: & rependit
Cincta Pax alis niueis quietæ
Ocia vitæ.

Plenius verò quis amare Musas
Possit, aut saltem velit? vnus illas
Accipis Princeps, & in arce largis
Sumptibus ornas.

Dulcis accedit Pietas, & illi
Gratiæ plaudunt comites: vt optant
Laurea Vates Hederisq; culti
Vrbe morari?

Sic tuos auges meritis, & almi
Nomen **AVGVSTI** retines, quod ipsū
Nomen occasum petet, ac feretur
Laude sub ortum.

Hinc tuis reb. fauet Imperator,
Et fauent Reges, Proceresq; regni:
Noster

Noster **ELECTOR** fauet, ac perennē
Seruat amorem.

Nec bonus quisq̄ minus æquus esset

Nomini vestro: faciet beatum.

Esse presenti **DEVS** hoc sub æuo,

Esse sub astris.

Multa commendant tua facta Princeps:

Hoc at est vnum, quia singulari

Prouehis cura meritos, quod istos

Dono labores.

Flos in hoc viuas Procerum libello:

Teq̄ depictum meliore mentis

Parte **DVX** cernas. Tua laus auitis

Crescere factis.

Si probabuntur tenuis Camænæ

DVX tibi fructus, properabit olim

Quas canat plectro grauiore, laudes

Serior atas.

Vivat **AVGVSTVS**, sobolemq̄ cernat

Laudis heredem. Quoties alentur

Plectra Musarum, toties manebunt

Facta potentum.

addictissimus.

Michaël Haslobius. M.

A 3

E L O.

ELOGIUM
ILLVSTRISSIMI SAXONIAE
DVCIS, AVGVSTI, PRINCIPIS
Electoris, & Archimarschalli
S. Rom. Imp.

AVGVSTE Princeps Ensifer: ò tuis
Quas totus orbis suspicit, & colit,
Virtutibus factisq; maior
Quo referam memoranda versu?
Hic mole vincar. Quis radios queat
Perferre Solis conspicientium?
Multos ministrat terra flores:
Quis vegetos numerabit omnes?
Sis orbis haeres de meritis tuis
Parto triumpho: Gloria firmior
Virtutis aeternare laudem
Iusticia, meritisq; letis.
Te nuda crescit Principe veritas,
Te clara surgit Praeside puritas
Caelestis inuictiq; verbi,
Latifico melioris auro.
Caligo templis, recta sequentibus,
Emota cessit, foetaq; vanitas.
Custode Mysorum resurgit
Relligio, pietasq; floret.
Quod

Quod læta Musis nobilioribus
Crescit iuuentus, Veris & in modum
Spe surgit ostendente messem
Tu facis, & facient Nepotes,
Augentur artes, & capiunt decus,
Quæ subleuabunt res ope publicas,
Quid Marte, quid virtute posses
Leucoræ didicere Nymphæ.
Hoc confitetur flumen Elistridum,
Verisq; præstans Misnia laudibus,
Viresq; creuerunt in ortu
Solis ab Hesperij recessu.
Quis non amaret non coleret tuum
Quod nemo possit vincere, quàm vigor
Excelsus illustrisq; mentis
Fama tuæ, venerande, nomen?
Templis, dicatis laudibus ætheris,
Non thure claris, floribus aut nouis,
Votis sed ornandis ad aram
Restituit tua lumen ætas,
Morumq; durat, candida suauitas
Vestris in oris, fixaq; permanet
Dum pectus emollitur vsq;
Dum veteres reuocantur artes,
Doctiq;, sicut floribus hortuli,
Ludi virescunt artibus optimis.
Rerum

Rerumq; fulget publicarum
Lux, varijs cumulata donis.
Te restitutum vindice ius fuit:
Veroq; laudes exhibitæ DEO.
Peccata proiecere vultum
In nebulas, tenebrasq; densas.
Miscetur astris, iusta sequens, Themis:
Livorq;, ducens perniciem, perit.
Dignis ministrat cuncta candor,
Et superest amor æquitatis.
Sunt nulla turpi iura licentia,
Cui vanus error cui leuitas comes
Assistit, & culpæ premuntur,
Sed remanent sua dona laudi.
Ornata letas Pax olea comas
Ditata fructu, rura perambulat.
Ciuesq; gaudent faustitatem
Ad patrias rediisse terras.
Praui metuntur, viuuda quò salus
Orbem reuisens, oppida prosperet.
Non hostis incurfus timentur.
Blanda quies loca cuncta firmat.
Ut quandò seuis fluctibus æstuat
Et damna Tybris fert rapidus solo
Vndam fatigantem repellit
Accola, non metuens ruinae:

Sic

Sic frangis alta mente ferociam,
Et ne venenum ciuibus affluat
 Cauisse sœuisti, querelis
 Tristibus à patria remotis.
Nunc ergò cætus liber ab hostium
Vi, fata tuis ducit in ædibus:
 Et nomen *AVGVSTI* merentis
 Depositis veneratur armis.
Et voce leta munera Principis
Laudare pergunt, immemores mali
 Quodcumq; sœuus moliatur
 Insidijs metuendus, hostis.
Huc leta tendunt omnia post preces
Et vota, dignum carminibus, Ducem
 Cantare, seu Sol lustret æquor,
 Seu roseo vehat ore lucem.
Cultura tantum Iusticiæ potest,
Et, nata miti corde, benignitas.
 A subditis optas amari,
 Qui faciles in amore pergunt.
Nomenq; clarum nobilitas colit
Plenis honorum, muneribus tuas
 AVGVSTE virtutes, & acris
 Ingenij venerata dotes.
Non illa iussis deuiat à tuis,
Sed condit annos æmula gloriæ
 B Virtute

Virtute multa comparata
Laude tuum cumulante nomen.
Gaudetq; pacem crescere, cum velit
Fuso tueri sanguine Principem,
Dulcemq; neglexisse vitam
Diuitijs animosa iustis.
Quas destinatas vsibus, & tuæ
Seruat saluti, maxime Principum,
Secura quantum durus hostis
Exitij meditetur orbi.
Donec quiescit sub patrio sinu,
Et pace felix dulcibus ocijis
Veraq; doctrina remotis
Perfruitur sine Marte curis.
Hæc vera rerum sunt bona, Quis tuos
Non incitatus diuite spiritu
Censusq; fortunasq; cantet?
Quis nitidas celebrabit vrbes?
Multis abundant oppida laudibus
Quocunq; vertam lumina pectoris.
Quis non honestatem togatam
Prædicet, ac placidam quietem?
Passim videtur cultus amabilis:
Multisq; formis mundities placet,
Victusq; visu delicatus,
Quem Pietas locat alma mensis,
Illam

Illam pudico lumine gratiæ
Illam sequuntur sollicitæ preces.
 Applaudit his blandæ venustas
 Lætiæ, sine nube frontis.
Exornat vrbes mirificus nitor
Claras honestis legibus, & DEI
 Præcepta custodire letas,
 Quæ referant animis salutem.
Sunt munda cunctis omnia partibus:
At pulchritudo mentis honestior.
 Mercesq; terras elegantes
 Mole sua grauiore ditant.
Quantus videndus splendor in ædibus,
Quas docta pinxit dextra coloribus?
 Rerum fruendarum beatus
 Est numerus, cumulusq; densus.
Quis Solis instar præsidet vrbibus,
Nutritq; miti pectore subditos?
 AVGVSTUS indeuictus Heros,
 Dux sapiens, & amator æqui.
Iustusq; Princeps, & moderans mali
Quicquid seuerus præcipiat rigor,
 Punire tardus tarditatem
 Supplicij grauitate pensat.
Clarumq; bellis & studijs togæ
Æris fodinæ questibus eximunt,

Fortemq; felicemq; gestis
Rebus, & inuidiam prementem.
Illum probatum scimus ab Austriae
Rerum potitae Caesaribus, nihil
Curare, quam virtute nomen
Crescere, cui faueant iniqui.
Et digna Musis ocia diuidit,
Quae firmiores sunt Adamantinis
Quam nexa vinculis, & libellis
Perpetuant benefacta vitae.
Ac sunt ineptae frena superbiae,
Dum cuncta prudens mens properat Ducis.
Ergo reuicturum sepulchro
Imperio decus arrogauit.
Tam grande nescit sede capi decus,
AUGVSTE Musas prouehere sumptib.
Miranda laus acquirere annos,
Laus fuerit tua morte maior,
Res pulchra muris cingere fortibus
Vrbes & arces: pulchrior his tuum
Spirare nomen, quod vigorem
Iusticiae sine clade seruat.
Si triste cedat pectoribus gelu,
Si ver serenum corda remulceat,
Laudationum pleniorum
Quanta seges tibi deligetur?
Ver

*Ver dulce flores egerit: at nouas
Autumnus uuas proferet. ut colo
Nomen colendum Marchionum
Sic cithara celebrabo dignos.
Natamq; credit se lyra pluribus.
AVGVSTE pergas te meritis sequi:
Maiores si dici ualebunt
Illa tuis referentur actis.
Te terra ducit sospite ferias
AVGVSTE, curis plena fidelibus,
Laudata multum flore gentis
Misniacæ, Dominaeq; Dresdæ.
Nec terra tantum proxima te colet:
Sed digna Musis quotquot amauerint,
Vitæ precabuntur salutem
Ut steriles superentur anni.
AVGVSTE laudes cantat Olor tuas
Si fama crescet cognita uatibus,
Nil est quod optes: sed merenti
Terpsichore statuet triumphum.*

B 3

PRO

PRO EIUSDEM OPT.
PRINCIPIS SALVTE
ANNO M.D.LXXVII:

Vid fundit iubar aureum

Brumæ tempore? quid fauet

Phæbus letior? an sui

Aluo virginis editi,

Regis numen adorat?

Sic est. Ergo DEVM lyræ

Dux AVGVSTE, canant, famem

Qui nostro repulit solo,

Et pestes. DEVS ò velit

Migrent bella sub vndas.

In cunis vider vt iacet

Inter bruta DEO satus?

Qualis qui reserans diem

Inter sidera pulchrior

Terras luce coruscat?

Hoc nascente redit Salus,

Et quæ Gloria vestibus

Incedit niueis, colit

Iuncta pace superstites:

Astat leta Voluntas.

Nunc sordes Puer eluit

Casti præmia sanguinis

Dum

Dum Patri tulit: & iuuat
Quæ nos poscimus à DEO
Nostri spontè misertus.
Is tristes hominum leuat
Ærumnas, & amabilem
Præstat languidulis opem
Præsens cordibus, Hoc amor
Nati virgine fecit.

Hæc, Princeps, cano, Gentibus
Nobis exhibuit sui
Regni munera. Manibus
Ereptos stygijs beat
Rursus lumine vitæ.

Vinas floscule Saxonum,
Et suavis tibi sint precor
Lecti pignora, dum DEVS
Exemptum patriæ tuæ
Cæli vertice sistat.

O dulcissime maximi
Fili Patris ades Duci
AVGVSTO, precor, optimo,
Almi numine spiritus,
Flatu corda mouentis.

Vt custodiat acriter
Forti pectore gloriam

Sancti

*Sancti nominis, & tuum
Latè promoueat decus
Geminis maius & auro,
Viuat sospes, & occidat
Quod rumoribus anxijis
Aures ledit, vt ad tuas
Aras, quæ dare nouimus
Grati dona feramus.*

AD EVNDEM.
FRANCOFORDIA
MARCHIONVM CVSTRI-
num abiturum.

H*Inc citius properas visurus flumina Vartæ,
Nunc vbi Iusticiam Marchio fortis alit.
Ocia cum possis causari iure, Camæna
Non minus AVGVSTO pauca legenda ferunt.
Nam tuus aduentus, Musis gratissimus, affert
Huc Viadro plausum, leticiamq; parit.
Et tibi gratatur virtus, & sentit amorem,
Quem satis vllius dicere Musa nequit.
Accipe dum Phæbus meditetur plura merenti.
De decori nostrum non tibi carmen erit.*

Mox

Mox & ALEXANDRI virtus præclara legetur,
Qui tibi, qui doctis, versiculisq; iacet.
Ut ROSA, quæ dulces nuper fundebat odores,
Læsa viatoris protinus ungue perit.
Non retegam vulnus tectum: sed paruula solvam
Nunc properaturo, scripta, legenda Duci.
Paruula, sed dicis: Fateor. Quæ munera donat
Mens bona, sunt certè munera magna satis.

GRATVLATVR
EIDEM VRBEM FRAN
COFORDIAM CIS VIADRV
INGRESSO.

Est Dea, quæ peperit Psyche, Ioue Patre sub astris
Pallade non ipsa Mnemosyneq; min or.
Hæc hominum rectè vitam, moresq; gubernat,
Hospes & humanis mentibus esse cupit.
Prospicit hæc Fatum, seruans consortia mundi,
Nec pauet imbelli, conficiturue metu.
Regna Voluptatis spernit, redditq; beatum
Si quis honorati pars velit esse chori.
Præmia sunt, nullo quæ splendet Gloria fuco,
Laudibus & dignis accumulatus honor.
Hæc Duce vel cælum potuit cepisse videri
Editus Alcmena qui genitrice fuit.

C Hac

Hac Duce Lædæi fratres ceu sidera lucent,
Vna quibus Pietas fulsit, & vnus amor.
Quanta sed est, meruit **VIRTVTIS** amabile nomen,
Certaq; Germano regna sub orbe tenet,
Hæc etiam colitur, tibi dilectissima, virtus
O meriti, Princeps, clarus honore tui:
Illa suis puerum placidè nutriuit in vlnis,
Cum tibi laudatum significaret iter,
Confiteor. postq̄ subiturum mœnia vidit,
Principis **AVGVSTI** nomine leta fuit.
Cum retulit sese rapientem pectora terris
Illa sub æthereo ponere digna polo.
Vt similes reddat Diuis Heroibus aptos,
Hac ratio vires dum monitrice capit.
Mitis & ad laudes humanum prouocat agmen,
Optima qua possunt prospiciente geri.
Nec fera Barbaries comes huic, sed Gratia triplex,
Sed lepor in factò, præteritisq; decus.
Vt comitem mortis præstet post munera vitæ,
Post sua, si iaceat, fata resurgat humo.
Non secus ac Vitis si quando frigore languet
Nascitur emergens altera sæpe solo.
Ac (fatear) dixit, Nusq; sic viuere malle
Inclyta quàm laudis sunt vbi regna meæ,
Dux ego sum vitæ (siquis me nosse labore.)
Mens hominum constans est mihi certa quies,
Difficis

Difficilis sanè noster conspectus, at ipsam
Et labor & curæ consuluisse sinent.
Sic ubi sustineas inuicta mente labores
Cinget odoratas Laurus honesta comas.
Nata DEI formosa vocor, donumq; Deorum:
Terra nihil maius, nil freta longa fouent.
Dispereant, valeantq; mali, qui dicere pergunt
Me fore discrimen perniciemq; meis.
Hæc ubi finierat, referebat origine clari
Quod tua per magnos gloria surgat auos.
Quod patria clarum, summis Heroibus ortum,
Diis similem meritis ad sua castra vocet.
Vt Themis imperium vestris sibi ponat in oris,
Et niteat vultu gratia blanda tuo.
Addit opes, populosq; tuis virtutibus addit,
Quantaq; Germana fama colatur humo,
Dum capis Imperij celsos SEPTEMVIR honores,
Quos sequitur niueis Gloria vecta rotis.
Sit comes vt vestri facilis concordia regni,
Dum Pietas tollit Relligioq; caput.
Sic igitur præfata tibi, quem debet, honorem
Summe veni, Princeps optime, dicit, ades.
Summe veni Princeps: ades illustrissime Princeps,
Cui laudum testes Albis, Elister, erunt.
Cycniger & Sueuus faciet, si Musa placebit,
Quæ poterit, meritis carmina digna tuis.

Vrbibus est decori populus: Dux civibus addit
Quod teneris hortis Laurus odora, decus.
Orbe nitens aurum quondam sic gemma venustat:
Talis es aduentu Dux animose tuo.
Aspicias vrbs nitidas quantum tibi porrigat vlnas?
Nobilitas laudi sed generosa fauet.
Lenius allueret gelidas pater Odera ripas
Odera Musarum Iusticiaeq; decus:
Acris hyems, niuibus squallens, & frigore duro,
Et glacie rupta, lenius ire vetat.
Vt tamen Heroo letatur pectore iusti
Principis, aduentus motus honore tui?
Quod vocem nisi tristis hyems includeret, illo
Non aliquis posset garrulus esse magis.
Sis placidus: tua facta canet, tua nomina dicet
Quam cito purpurei tempora veris erunt.
Ecce tamen capiti nectunt noua ferta Camoena,
Carmine quae dignos morte perire vetant.
Quisquis amat facilis Musas, is amabitur illis:
Non virtutis erit fama sepulta tuae.
Plura locuturam rubicunda Modestia iussit
Condere pectoribus carmina fixa suis.
Sed tamen imposuit Phaebo Musisq; laborem
Vt tua concinerent nomina mille modis:
Sapius & factum fuit hoc, AVGVSTE, nec vnq;
Carminis autorem poenituisse liquet.

Post

Post etiam venies rebus non asper egenis.
Quam tribuent Musæ, fama perennis erit.
Viue (quod Aonides optant) tua gloria viuit,
Et veluti clarum sidus in orbe nitet,
Donec erunt similes, Princeps, tibi, nulla queretur
Musa, nec in curis triuerit vlla dies.
Te sobolemq̄ tuam dulci cum coniuge seruet,
Ac tegat imperium, Ruticolasq̄ DEVS.
Adjiciat canos numen tibi, viuere digno,
Et cape quæ merito sunt recitata tuo.
Sic valeas AVGVSTE diu: sic esto beatus:
Sic patriæ crescas & referare Pater.

AD IOCOS.

 Onditi sale nigriore lusus,
Turpes cedite vos ioci, nocentes
Salsis vocibus æstimationi.
Artes cœligenas, Theminq̄ sanctam,
Et blandas Charites Deas fouentis
Ceu caros oculos, manumq̄ caram,
Et cor, respiciens ad astra Cœli,
Seu quid carius his queat videri:
AVGVSTI meus esse vult libellus.

C 3 MV

MVSAM ALLOQVITVR
MISNIAM VISVRAM.

Reri quò properas? AVGVSTI lumina cernam.
Claudàne? Siciuit Mulciber ante Iouem.
Agra quid es? Multis ego deseror, Vnde vigorem
Sumpseris? AVGVSTI me Rosa tollet humo.
Quos age curat odor? Dignos. An digna videri
Hoc poteris? Virtus præuia monstrat iter.
Non fugis audacis nomen? Dux optimus audit
Carmina, quæ meriti sint monumenta sui.
I precor, i felix: aliò vix rectius ibis.
Huius eris certè sospes odore Rosa.

DE ROSA AVGVSTI
SAXONIAE DVCIS, AMPLISSI-
MI S. ROM. IMPERII PRINCIPIS
Electoris.

Rosa? Non veneris, Cui, dic precor, ergo gera-
AVGVSTO. Vegetã quis rogo seruat? honor.
Quos fouet illustri succo? virtutis amantes,
Ecquid in hanc quondam frigora iuris habent?
Cum pereant aliæ primi sub tempora veris
Hæc Rosa diuino tuta fauore viret.

CVM

CVM TELLVS NIVE ES,
SET OBRVTA IN ADVENTVM
PRINCIPIS AVGVSTI AD
Viadrum.

*Vid niue candidula, commixta frigore duro
Lætior hiberno tempore ridet humus,
Plenius & solito radios Sol spargit in agros?
Sic ego: sic Erato dicere visa fuit.
Dum venit ad Viadrum candore nitentior omni
Debuit AVGVSTO candidus esse dies.*

AD AVGVSTVM
PRINCIPEM ELECTOREM
SAXONIÆ.

*Qvod varijs auges amplis virtutibus vrbes,
Te Duce quod floret Relligionis amor,
Quodq; faues Musis, & alumnis munera confers
Principis AVGVSTI nomen vt omē habes.*

DE EODEM.

*Vo Duce iam latè pietas augetur & artes
Pieris, AVGVSTVS iure vocatur, ait.*

AD E-

AD EVNDEM.

*Insifer imperium florens tibi liquerat Heros
MAVRITIVS, belli clarus honore foris.
Dignus alebatur generosi sumptibus auri,
Grataq; Laurigeræ nomina pacis erant,
Larga salutabat numerosas copia gentes,
Et comes astabat, plena salute, quies.
Imperium florens auxisti dotibus alti
Pectoris, & meritis officijsq; tuis.
Viribus acquirit firmans pax mœnia vires,
Adiicit ingenijs & tuus ardor opes.
Veraq; Relligio crescit, Pietasq; reuifit
Oppida iustificam concomitata Themis.
Hæc tua laus, Princeps AVGVSTE, volabit in annos,
Semper & in lingua posteritatis erit,
Aucta quod ingenijs opibusq; quiete refertis
Oppida sub vera Relligione foues.
Maior honos claris Maiores vincere factis:
Et decus est generis laudibus esse parem.*

DE AQVILA EIVSDEM.

*Sic Aquilam, sicut Laurum, non fulmina ledunt.
Protegit Heroum pectora celsa DEVS.*

AD AV.

AD AVGVSTVM,
PRINCIPEM ELECTOREM
SAXONIÆ.

Multa quod è vestro crescunt stipendia regno,
Qualia Leucoreo digna fuere solo,
Ipse fidem dictis Philyræus ponet Elistæ,
Et tua quos bonitas, & tua cura fouet.
Ergò tibi, Princeps, laudes è carmine surgunt,
Ac tua non vnus nomina cantat Olor.
Sic quoties regnat formosi gratia veris
Dulcibus exultat dædala terra bonis.
Est aliquid sumptu magnas ad crescere moles:
Regia res, dignis præmia ferre, fuit.

DE EODEM.

Quis dedit Imperiũ? Iunio. Quis pectora? Pallas,
Quæ Dea? Marte foris clara, quiete domi.
Quis nitet ex oculis? Venus. O ter plusq; beatum
Cuius amant vitam Iuno, Minerva, Venus.

AD EVNDEM.

Quod tua coctilibus surgunt Dux oppida muris,
Splendor & amplarum consociatur opum,
D Crescit

Crescit & obsequium, mortem quod spernat, & ausit
Pro Duce, si iubeat causa, subire necem:
Te celebrant, AVGVSTE, tui dignissime ciues,
Nec patriæ Patrem te memorare timent.
Qualis erat grauibus disponens præmia Musis
Pectoris AVGVSTVS clarus in orbe bonis.
At quod honorificis virtutes sumptibus auges,
Vnius ingenij non erit illud opus.
Filia Iusticiæ, Pietas quod deniq; crescit,
Te Duce quod probitas relligioq; viget,
Et colis eloquio claros, Musasq; secutos
Vix reor à Musis tot bona posse cani.

AD EVNDEM.

Aurea contulerat Cypris tibi frontis honorem,
Et sceptris Iuno fauit ab axe suis.
Palladis adsocias, AVGVSTE, prioribus artes:
Bis vicisse leuis res tibi visa fuit.

HELICONEM ESSE

VBI MVSÆ FOVEANTVR

Ad eundem.

Ad tua confugiunt Virtutes limina, Princeps,
Et comes it socia Relligione Themis.

Nec

*Nec viridi cupiunt Helicone senescere Musæ,
Sed tua sub digno Præside regna colunt.
Sic, vbi se sperat victurum suauiter, orbis
Ignoti fines saepe viator amat.*

DE AVGVSTO SEPTENVIRO
S. IMPERII ROM.

*(uentem
Allas vt AVGVSTVM conspexerat arma mo-
Pacificum grata velle quiete frui,
Ecce meus (dicit) Princeps è marte salutem
Gignit, & imperio, corpore, mente valet.*

AD EVNDEM.

*Opida diuitijs auges, at pectora doctis
Artibus, & vera nobilitate genus.
Ergò quis Augustus magis est, AVGVSTE, vocandus?
Augeat ingenium diuitiasq; DEVS.
Sic precor: & fiet. Sed enim non indiga rerum
Gloria, quæ rectum concomitatur, erit.*

DE EODEM VENANTE.

*VM capit AVGVStus iaculum quo bruta fatiget
Me grauius figit bruta, Diana refert,*

D 2

AD

AD EVNDEM OMNIBVS
VIRTVTIBVS ORNATISSI-
MVM PRINCIPEM.

Siquis amet pacem, doctas si nutriat artes,
Iussa q̄ siderea prodita sede colat:
Si quis amet recti studium, qui curet honestum,
Vndiq̄ florentes qui velit esse suos:
Siquis amet populis, AVGVSTE, placere vicissim,
Dispeream Princeps tu nisi talis eris.

QVOD OFFICIUM SIT
OPT. PRINC. AD EVNDEM.

Rnter opes AVGVSTE, bonas quod prouehis artes
Quod Ducis officium debeat esse, mones.

DE VRBE LECTISSI-
MA DRESDA.

Vid DRESDA tibi sit sub vrbe visum
O carissima Musa, dic roganti.
Sic rerum melior status tuarum
Afflictissimus ante, prædicetur.
Hæc paucis ego. Sic Thalia, vidi
Formosissima multa, dicit, illic.

Auro

Auro picta venusta tecta vidi
Quæ constructa salubriore campo
Fœlix pingit amœnitas: sed aër
Quæ purissimus ambit hinc & illinc,
Sub tectis erat elegantiarum
Gens præstans studijs, & ore dulci,
Quo blandas Charites sedere credas,
Quid dicam tibi prouidum Senatum,
Qui Musas amat & profecta summi
Cæli vertice iussa? Non tacebo
Vrbis qui Dominum veretur, Albim.
Quid pisces loquar optimi saporis?
Quid vinum recreans iacentis auram
Mœroremq;? Quid efferam volucres
Dignas laudibus, & feras? Quid addam
Prouentus, reditusq; largiores?
Illic aucta suis domus triumphis
Quo vertas oculos tuos, & illic
Nunq; fœdera negligenda viuunt.
Illa pulchrius ecquid æstimemus?
Dixi multa venusta, multa dixi,
Quæ vix sint alys videnda terris.
At quicquid numeraueris venustum
Mirandumq; sub vrbe, quicquid amplum,
Aut illustre, Ducis facit venustas

D 3

AV.

*AVGVSTI, bonitasq; singularis.
Vrbs virtutibus æmulatur illum.*

AD AVGVSTVM INCLY-
TVM PRINCIPEM.

Pulchra tibi regio, populus tibi pulcher, & vrbes,
Quas Pietas ornat Iusticiaeq; vigor.
Pulcher & est victus, pulchrè quoq; cultus honestus,
Regnat & in terris pulchra moneta tuis.
Pulchra satis dixi, menti gratissima: verùm
Quid Domino scribam pulchrius esse? nihil.

DE EODEM.

*Quamlibet ostendat varia se parte venustas,
Vincitur AVGVSTI moribus illa Ducis.*

ALIVD

*Quicquid honestatis formosas incolit vrbes
Illud ab AVGVSTI moribus omne venit.*

RUTA SAXONICA.

*Spicis vt dulcem foliorum pandat honorem
Illa virens crispis florida RUTA comis?
RUTA*

RUTA fugat folijs angues, pellitq; venenum:
Luminibus gratam *RUTA* ministrat opem.
RUTA iuuat cerebrum languens, & frangit amorem.
RUTA venit multis vna medela malis.
RUTA Ducum clypeos ornat, quos Saxona tellus
Laude togæ claros militiaq; tulit.
RUTA ter ò felix cuius per sentit odorem
Albis, & Albiacis adcola iunctus aquis.
RUTA tuos carpit concors Ecclesia fructus,
Resq; capit fructus publica, *RUTA*, tuos.
RUTA vire, folijsq; tuis vigor adsit, & Albis
Applicet hinc capiti viuuda ferta suo.
RUTA nines supera Scythicas, & frigora Brumæ,
RUTA nec hostili conficiare manu.
Sorte sua felix quicumq; quiescit ad vmbra
Et reficit curas munere, *RUTA*, tuo.

AD VRBEM VITEBERGAM
DIVO MART. LVTHE-
RO CL.

 *Quæ parua quidem mœnibus vrbs tuis
Eulges conspicua munere gloria,
Cultis digna libellis,
Quo te carmine prosequar?*

Non

Non donabo merum: non violas dabo,
Sacrabo meritis innocuam chelyn,
Addens succina thuri
Supplex adyciam preces.
Te præclara soli pingit amœnitas,
Insuetis variè frugibus, & Rosis,
Aër rura salubris
Dulci mole perambulat,
Cælo profiluit candida veritas,
Et se composuit Leucoreo solo:
In terrasq; remotas
Sparsit, quem potuit, diem,
Debes MAVRITII plurima gratiæ
Quod regnas nitidi fructibus ocij,
Facundisq; Camœnis,
Et prædulcibus artibus.
En mundi varijs finibus exciti
Te clari iuuenes cum pueris colent:
Mirabuntur honorem
Famæ dulci loqui senes,
AVGVSTI bonitas porrogat ocium,
Et fratris superat munificentiam,
Seruans gentis auitum
Miris officijs decus,
LVTHERI tumulum quæ capis, & colis,
Nec laudes alijs vrbibus inuides,

Salve

*Salve clara sagacis
Urbs plenissima nominis,
Mater nobilium fertilis artium,
Clari sint alijs vsibus exteri:
Te facundia diues
Post nullum statuet solum.*

**AD TVMVLVM ALEXAN-
DRI, AVGVSTI F.**

N*E sit, ALEXANder, Musis qui construat ædes
Exulibus, citius spe fugiente iaces.
Flebilis vt vidit morientis funera Virtus
Sic igitur tumulo viscera ponis? ait.
Nec patrie quicq̃ iuuerunt stemmata gentis?
Nil amor in Musas? nil pietatis opus?
Spes erat, vt pietas, & honestas amplior esset:
Quanta sed AVGVSTI cura Parentis obis?
Occidis hei Patri. Pietas te luget ademptum.
Vt patrie Musis ingenijsq̃ cadis?
Sic Rosa sic viola languescunt vere coorto.
Quantus ALEXANDER, mente futurus eras?
Sit tibi pax. Virtus plorat: sed flore sepulchrum
Suspirans, posito carmine, Musa colit.*

E

AV.

AVGVSTI IVNIORIS,
SAX. DVCIS EPITAPHIVM.

*Vi poteras augere tuis virtutibus vrbes
Vt citò, ceu medio lilia vere, iaces?
Patretuo lugente, trahunt suspiria ciues,
Et proprij partem cordis abisse putant,
At qui non nitidis augez virtutibus orbem,
Elysijz augez pectora iuncta choris.*

AD AVGVSTVM PRINC.
ELECTOREM.

*Vid loquar AVGVstum tristi non clade moueri?
Fortior est cunctis mens generosa malis.*

LYPSIAM VRBEM PVBLICAM
CHERRIMAM COMPELLAT.

*Vrbis te venustas ornat amabilis,
Quocunq; vertens lumina, seu domos
Admirer, aut lenes, Elister
Quas fluuio iaculatur, vndas,
Non blanda cœli gratia deficit,
Non aura mollis: Sol vegetat solum,*

Floresq;

Floresq̄ puros fert, & herbas
Nutrit, aquis saturata, tellus.

Largisq̄ campi fructibus accolas
Pluresq̄ ditant: multaq̄ gens tuis
Sub mœnibus gaudet morari
Frugiferas comitata merces.

Hæc magna. Dicam plura, Tuis sedet
Pax grata terris: Relligio comes
Vultusq̄ concors astat illi,
Et probitas, & honestus ardor.

Quis dicat artes, Urbibus vtilis,
Templisq̄ gratas, & Medicos canat?
Facundia laus illa raras
Sic petijt, coluitq̄ terras.

Urbs clara debes Rutigero Duci
Quod clara tantis perfrueris bonis.
Vinas, & AVGVSTO preceris
Et soboli benegrata vitam.

AVGVSTVS illud contulit ocium
Quod gignit alto pectore gaudium.
Annosq̄ natus CHRISTIANVS
In reliquos tibi largietur.

IN EFFIGIEM AVGVSTI
SAX. DVCIS, ET ELECT.

Am benè si mentem, faciem quàm fingere posset
Pictor, & AVGVSTI regia facta Ducis,
E 2 Pinge

*Pingere si posset, dico, laudabile pectus,
Pulchrior in terris nulla tabella foret.*

ALIVD.

H *Æc Ducis AVGVSTI facies. Si cernere mentis
Dona voles, orbem consule, certus eris.*

AD AVGVSTVM,
PRINCIPEMELECTOREM.

R *Eddere non mentem pictor, nec sculptor auitam,
Reddere scit mentis dona Poëta tuæ.*

EIDEM.

Q *Ris honos, AVGVSTE, tui, vultusq; sereni,
Splendor & imperij, cur adameris, habent.
Attoniti penitus fiunt tua facta videntes,
Illaq; non nostri sanguinis esse putant.*

ALIVD.

Q *Vod benè de patria, Princeps, alijsq; mereris,
Non hominis, dicam Numinis illud op.us.*

IN LEONEM EIVSDEM.

Q *Vod timidos perfert, tumidos sed carcere frenat,
Ensifer hoc Princeps omne Leonis habet.*

IN

IN RUTAM PRINCIPIS
ELECT. AVGVSTI.

Ernitis hiberna Rutam sub luce virentem?
Sic Ducis AVGVSTI gloria marte viret.

ALIVD.

Si viret, ac vincit grassatum Ruta venenum
Frigore, quæ victrix tempore veris erit?

DE AQVILA EIVSDEM.

In Ducis AVGVSTI clypeo cur explicat alas
Regia, quæ Solis lumina cernit, avis?

Sic ego finieram. Respondit nona sororum.

Pectore virtutum confouet illa choros.

Cur (ita quærebam.) sed ad uncus porrigit ungues?

His perit hostilis factio, Musa refert.

Sic Rosa cum suauem folijs diffundat odorem

Monstrat aculeoli vim, speciosa, sui.

Dulcis aue volucris, virtutum sedula custos,

Turpia quæ punis, sed benefacta iuuas.

IN DVOS GLADIOS EIVSDEM.

Qui leuiter sumis gladium sperasq; triumphum,
Cælitus exhibitos disce timere duos.

E 3 DE EO.

DE EODEM.

Hmidulis Nymphaea virens non mergitur undis:
Principis AVGVSTI sic mala vincit honor.

AD ILLVSTRISS. SAXONIAE

DVCEM, CHRISTIANVM, AVGVSTI, F.

Illustrissime CHRISTIANE, Fili
AVGVSTI Ducis, ecquid emularis
Virtutes, & honesta facta Patris?
Hoc certè docet insoles, & ardor
Dignum sanguine qui decus parabit,
Donec spiritus inferatur astris.
Artes nam colis elegantiores,
Et praecepta DEI sequenda ducis
Plus cunctis opibus, magisq; suavis
Vita lumine, quo nihil foueres
Exoptatius acriusq; rerum,
Cum caro Patre, cum Parente dulci.
Hinc Ecclesia sumet expetitos
Et Respublica diligenda, fructus,
Patris more iuuabis eruditos
Cunctis viribus, omnibusq; formis.
Felicem ter & amplius beatum,
Dignum Patre potentiore, Natum,
Qui Patris sequitur colitq; famam.

Sic dula

*Sic dulcem Rosa fert Rosam sub hortis,
Sic magnum Leo procreat Leonem,
Nec vester leue nutrit aut parauit
Illustrissime CHRISTIANE, sanguis.*

AD PRINC. ELECT. AVGVSTVM
SAXONIÆ DVCEM.

M*Enimum vestris intentum laudibus, aiunt:
Me minimum dico laudibus esse parem.
Vt celebrare tamen, Dux, te meritissime cunctis
Viribus, & studijs ingenioq; velim,
Nil adeò sublime loquar, vel nobile dicam,
Quin tuus augusto nomine vincat honor.*

PROMITTIT EIDEM PRINC.
MAXIMO. ALTERAM PARTEM.

M*Vneribus latè populos augetis, & vrbes,
Est tua laus meritis Regia facta sequi.
Forsan & accipiens nostras tua gratia Musas
Luminibus faciet scripta beata suis.
Soluere quid possim, quæras, auctissima grates
Carmina persoluent, & tua facta canent.*

Musæ Honorant Benè Meritos,

Die hiesigen Räte sind dem Kaiser
die in demselben Lande
Nur nicht sein kann
Illustrierte CHRISTIANE SINGULAR

AD PRINC. ELECT. AVGVSTVM
SAXONIAE DACIAE

Et cum in hunc mundum
Necesse est in hunc mundum
Necesse est in hunc mundum
Necesse est in hunc mundum
Necesse est in hunc mundum

PROMITTIT EIDEM PRINC.
MAXIMO ALTERAM PARTEM

Necesse est in hunc mundum
Necesse est in hunc mundum
Necesse est in hunc mundum
Necesse est in hunc mundum
Necesse est in hunc mundum

Missa Honorati P. M. H. H. H.

18. Nov 1996

Nh 1217

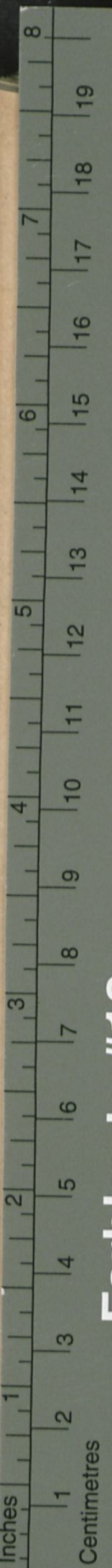
ULB Halle 3
001 600 079

TA → OL

B.I.G.

Farbkarte #13

12

STVS.
NOREM MAGNI
STI, SAXONIAE
PISQ̄ ELECTO.

imarschalli,

Carminum

SLOBIO BERL. M.

archica Poëseos Professore

n & editorum

AE AD VIADRVN,

M. D. LXXVII